

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

judecătorul – Valeriu Doagă

judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând conflictul de competență jurisdicțională declarat de Curtea de Apel Comrat,

în cauza civilă la cererea depusă de Nicolai Tomailî și Ilia Duloglu împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a proprietății SAA „GHIGANT”, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Vulcănești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

c o n s t a t ă

La 17 februarie 2015 Nicolai Tomailî a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a proprietății SAA „GHIGANT”, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Vulcănești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

La 30 martie 2015 Ilia Duloglu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a proprietății SAA „GHIGANT”, intervenienți accesorii Angheloglu Evgheni, Holban Anna, Holban Pantelei, Bratan Evghenia, Bratan Maria, Bratan Mihail, Caraman Nicolai, Cioban Anna, Chisacov Pantelei, Coceaș Maria, Delibaltov Hristofor, Dimov Constantin, Ghermec Mihail, Orlenco Tamara, Posmac Boris, Radev Hristofor, Radeva Anna, Șcerban Liubov, Stefoglo Antonina și OCT Vulcănești cu privire la recunoașterea valabilității contractului de înstrăinare a acțiunilor și certificatelor cu drept de proprietate privată, și recunoașterea dreptului de proprietate.

Prin încheierea Judecătoriei Vulcănești din 03 august 2015 (f.d. 58-59 vol. II) s-au conexasă într-o singură procedură cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Tomailî împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a bunurilor SAA „GHIGANT” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ilia Duloglu împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a bunurilor SAA „GHIGANT” ” cu privire la recunoașterea valabilității contractului de înstrăinare a acțiunilor și certificatelor cu drept de proprietate privată, și recunoașterea dreptului de proprietate.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 13 iulie 2017

(f.d.82-83 vol. IV) s-a admis cererea reprezentantului SAA „GHIGANT” și s-a strămutat cauza civilă după competență Curții de Apel Comrat.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 28 august 2017 (f.d. 142-143 recto-verso vol. IV) s-a suspendat procesul pe cauza civilă la acțiunea lui Nicolai Tomailî și Ilia Duloglu împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a bunurilor SAA „GHIGANT” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, iar cauza s-a trimis în adresa Curții Supreme de Justiție pentru soluționarea conflictului de competență.

Examinând conflictul de competență iscat între Judecătoria Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) și Curtea de Apel Comrat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că competență să judece pricina civilă la cererile de chemare în judecată a lui Nicolai Tomailî și Ilia Duloglu împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a bunurilor SAA „GHIGANT” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate este Judecătoria Comrat (sediul Ceadâr-Lunga), unde urmează a fi remisă, pentru următoarele considerente.

În conformitate cu art. 43 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pricina pe care instanța a reținut-o spre judecare, cu respectarea normelor de competență, se soluționează de aceasta în fond, inclusiv în cazul devenirii ei ulterioare de competența unei alte instanțe.

În conformitate cu art. 44 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conflictul de competență dintre două sau mai multe judecătoria care nu țin de aceeași curte de apel ori dintre o judecătoria și o curte de apel, ori între curțile de apel se judecă de Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Potrivit dispozițiilor alineatului (1) al articolul 40 din Codul de procedură civilă, acțiunile cu privire la dreptul asupra terenurilor, subsolurilor, fâșiilor forestiere, plantațiilor perene, resurselor acvatice izolate, asupra unor case, încăperi, construcții, altor obiective fixate de pământ, precum și acțiunile în ridicare a sechestrului de pe bunuri, se intentează în instanța de la locul aflării acestor bunuri.

Colegiul reține că, Judecătoria Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) a invocat ca temei pentru strămutarea pricinii faptul că, SAA „GHIGANT” se află în proces de insolabilitate, iar bunul imobil asupra căruia reclamanții solicită recunoașterea dreptului de proprietate se află în proprietatea pârâtului, iar toate acțiunile privind bunurile ce fac parte din masa debitoare a debitorului insolabil țin de competența exclusivă a instanței de insolabilitate, la caz Curtea de Apel Comrat.

În acest sens, urmează a fi evidențiat că, în sensul art. 2 din Legea insolabilității, „masă debitoare” constituie bunurile, inclusiv mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sânt pasibile de executare silită.

Aderent, articolul 39 din aceeași lege statuează în alin. (1) că, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

În coroborare cu normele precitate, art. 5 alin. (2) din Legea insolabilității prescrie că, instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Colegiul reține că, în speță, obiectul litigiului constă în recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantilor asupra bunurilor imobile, iar din materialele cauzei nu rezultă că, acest bun imobil face parte din masa debitoare a SAA „GHIGANT”, or, în sensul art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței, instanța de insolvență este competentă să judece toate cauzele privind masa debitoare.

În contextul dat, Colegiul reține că ipoteza instanței de drept comun precum că soluționarea litigiului privind recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantilor ține de competența instanței de insolvență este neîntemeiată, or, textul Legii insolvenței distinge că recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, în sine, nu constituie un litigiu ce ține de masa debitoare.

În această ordine de idei, aplicabile speței sânt prevederile alineatului (1) al articolului 40 din Codul de procedură civilă potrivit căruia acțiunile cu privire la dreptul asupra terenurilor, subsolurilor, fâșiilor forestiere, plantațiilor perene, resurselor acvatice izolate, asupra unor case, încăperi, construcții, altor obiective fixate de pământ, precum și acțiunile în ridicare a sechestrului de pe bunuri, se intentează în instanța de la locul aflării acestor bunuri.

Astfel, acțiunile privind recunoașterea dreptului asupra unui bun imobil, care nu fac parte din masa debitoare a societății insolvente, vor fi judecate de către instanța de la locul aflării bunurilor imobile, or, în speță, instituția competenței exclusive are ca scop de a determina instanța de judecată de la locul unde se află obiectul litigiului să pronunțe o hotărâre asupra bunului respectiv, pentru a evita apariția unor dificultăți în realizarea dreptului subiectiv al justițiabilului.

În altă ordine de idei, examinarea cauzei la locul aflării bunurilor imobile este justificată prin faptul ca instanța să poată administra cu mai multă ușurință probele necesare pentru justa soluționare a litigiului, în special dovezile legate de publicitatea imobiliară, efectuarea unor expertize etc..

În corolar, Colegiul reiterează că obiectul prezentului litigiu este recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil care este amplasat pe str. Ananiev, or. Vulcăneșt, ce se află în raza de activitate a Judecătoriei Comrat.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că competentă să judece cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Tomailî și Ilia Duloglu împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a proprietății SAA „GHIGANT”, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Vulcănești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate este Judecătoria Comrat (sediul Ceadâr-Lunga).

În conformitate cu art. 44 alin. (3), (9) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se constată competența Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) la judecarea în fond a cauzei civile la cererea depusă de Nicolai Tomailî și Ilia Duloglu împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a proprietății SAA „GHIGANT”, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Vulcănești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

Cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Tomailî și Ilia Duloglu împotriva Comisiei Primăriei Vulcănești de repartizare a proprietății SAA

„GHIGANT”, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Vulcănești cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, se remite pentru judecare în fond Judecătoriei Comrat (sediul Ceadîr-Lunga).

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță